

اهمیت طراحی داخلی در مراکز نگهداری از کودکان بی سرپرست و بد

سرپرست با هدف ارتقای حس تعلق به مکان

تارا حق شناس

1- کارشناسی مهندسی معماری، دانشگاه کردستان، tarahaqshenas@gmail.com

چکیده

زندگی و رشد در خانه ای امن و آرام حق مسلم تمام کودکان جهان میباشد. متأسفانه اندک نیستند کودکانی که به دلایل مختلف فاقد شرایطی مناسب در زندگی خود هستند، کودکان بی سرپرست و بد سرپرست به دلیل مشکلات عاطفی و روانی همواره مورد توجه جوامع بودند. مقاله حاضر سعی دارد مشکلات عاطفی این کودکان را بیان کند و راهکارهایی در چارچوب طراحی داخلی برای ایجاد حس تعلق به مکان، که به دنبال خود امنیت و آرامش روانی را به همراه میآورد، ارائه دهد تا بتوان بخشی از مشکلات کودکان بی سرپرست و بدسرپرست را رفع کرد. توجه به عوامل تاثیرگذار در ارتقای حس تعلق به مکان میتواند کیفیت و مطلوبیت فضای داخلی را افزایش داده و حس رضایتمندی و نزدیکی را در کاربران این فضاها افزایش دهد.

واژه‌های کلیدی: کودک، بی سرپرست، بدسرپرست، تعلق به مکان، امنیت روانی، طراحی داخلی

1- مقدمه

امروزه پدیده ی بی سرپرستی و بدسرپرستی در کودکان ، یکی از مشکلات و معضلات بزرگ اجتماعی محسوب میشود که عواقب و پیامدهای فراوانی را به همراه دارد. کودکان بی سرپرست و بد سرپرست به کودکانی گفته میشود که والدین خود را بر اثر حوادثی چون تصادفات رانندگی و مرگ از دست داده اند یا دارای والدینی هستند که رفتار مناسبی با فرزندان خود ندارند. [1] به دلیل اینکه هویت و شخصیت انسان در کودکی شکل میگیرد، کودکی یکی از حساس ترین دوران زندگی هر فرد محسوب میشود، بخش زیادی از ویژگی های شخصیتی فرد مانند، عزت نفس، اعتماد به نفس، اجتماعی بودن و... در این دوران شکل میگیرد، از این رو توجه به کودکان بی سرپرست و بدسرپرست به دلیل مشکلات عاطفی و ازهم گسیختگی کانون خانواده بسیار حائز اهمیت است. یکی از موضوعات مهم، کوشش برای ارتقای کیفیت محیطی مراکز نگهداری از کودکان بی سرپرست و بد سرپرست میباشد که که پرداختن به این موضوع باعث کاهش بخشی از مشکلات این قشر از جامعه میشود. مسائل اجتماعی مانند فقر، بیماری و بی سرپرستی، بیکاری، فحشا، بردگی و غیره... همواره در تاریخه زندگی انسان ها وجود بوده و بدون شک از زمانی که بشر زندگی داشته است. مشکل کودکان بی سرپرست نیز دارای تاریخچه ای بسیار طولانی اجتماعی اختیار کرده، با این معضل نیز روبه رو بوده است. لیکن موضوع اصلی، چگونگی و نحوه برخورد و رسیدگی جامعه به آنهاست. [2]